

РЕШЕНИЕ

№ 19251

гр. София, 08.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.09.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Евгения Баева

Елена Попова

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **8644** по описа за **2024** година докладвано от съдия Евгения Баева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационната жалба на „Ро-Ник-Ем-2009“ със седалище и адрес на управление [населено място] срещу Решение от 31.07.2024 година, постановено по НАХД № 3364/2024 година.

Жалбоподателят твърди, че решението е незаконосъобразно, като постановено при допуснати съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на материалния закон. Твърди, че въззивният съд не е установил относимите факти, както и че неправилно е приел, че наказателното постановление е издадено от компетентен орган и при спазване на административнонаказателнопроцесуалните правила. Твърди, че наказателното постановление е издадено от некомпетентен орган, както и че актът за установяване на административно нарушение и наказателното постановление не съдържат реквизитите по чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Моли съда да постанови решение, с което да отмени атакуваното решение и вместо него да постанови друго, с което да отмени наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът не изпраща представител и не изразява становище по същество.

Ответникът по касационната жалба, чрез процесуален представител, оспорва жалбата. Моли съда да постанови решение, с което да остави в сила обжалваното решение. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба. Моли съда да постанови решение, с което да остави в сила обжалваното решение.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Производството пред районния съд е образувано по жалбата на „Ро-Ник-Ем-2009“ ЕООД със седалище и адрес на управление [населено място] срещу Наказателно постановление № 23-004141/16.10.2023 година, издадено от Директора на дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, с което е наложена “имуществена санкция” в размер на 1 500 лева, за нарушение по чл. 414, ал. 1, вр. чл. 142, ал. 4 от Кодекса на труда затова, че в качеството си на работодател, е допуснал В. И. И., ЕГН [ЕГН] да работи с продължителност на работната смяна повече от 12 часа за периода 01.06 – 02.06.2023 година, в обект охраняем паркинг, находящ се в [населено място],[жк],[улица].

С Решение от 31.07.2024 година, постановено по НАХД № 3364/2024 година по описа на Районен съд – София, наказателното постановление е потвърдено. За да постанови този резултат въззивният съд е приел за установено от фактическа страна, че В. И. И. е полагал труд на 01.06 и 02.06.2023 година, като работната му смяна е надвишила 12 часа. Съдът е приел, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, както и че нарушението е съставомерно по чл. 414, ал. 1, вр. чл. 142, ал. 2 от Кодекса на труда. Приел е, че с наложената санкция са постигнати целите по чл. 12 от ЗАНН.

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима. Наведените доводи в същата представляват касационни основания по чл. 348, ал. 1, т.т 1 и 2 от Наказателнопроцесуалния кодекс, приложим по препращане от чл. 63в от ЗАНН.

Въззивният съд е установил относимите факти.

Между страните не се спори, а се и установява от представения Трудов договор № 184/04.08.2021 година и допълнително трудово споразумение № 22/01.01.2023 година, че В. И. И. е заемал длъжността „пазач-портиер“ в дружеството-жалбоподател.

Със Заповед № 3101-002/01.01.2023 година работодателят е установил сумирано работно време, както следва : максимална продължителност на работната смяна – 12 часа; максимална продължителност на работната седмица – 56 часа; непрекъснатата междудневна почивка – 13 часа; непрекъснатата седмична почивка – 36 часа.

От Заповед № 2301-001/01.01.2023 година е видно, че работният процес е 24 часов, организиран в десет смени, както следва : I-ва смяна – 08.00 – 12.00 часа; II-ра смяна (дневна) – 08.00 – 17.00 часа; III-та смяна – 18.00 – 22.00 часа; IV-та смяна – 06.00 -14.00 часа; V-та смяна – 14.00 – 22.00 часа; VI-та смяна – 06.00 - 18.00 часа; VII-ма смяна – 18.00 – 06.00 часа; VIII-ма смяна – 22.00 – 06.00 часа; IX-та смяна – 22.00 – 02.00 часа и X-та смяна – 02.00 – 06.00 часа.

Видно от представените 2 бр. графици за работа, на 01.06.2023 година и 02.06.2023 година В. И. е бил на работа 3-та смяна. На гърба на графика под 3-та смяна е посочено, че това е времето от 18.00 до 22.00 часа.

Видно от извлечение от книгата за приемане и предаване на обекта В. И. е бил на работа на 01.06.2023 година I-ва и II-ра смяна, след което е приел следващата смяна. Налице е отбелязване, че на 02.06.2023 година е работил I-ва и II-ра смяна и е предал на Т. Т. смяната по-нататък.

В Протокол № ПР2324725/16.08.2023 година е отразена констатация от извършена в обекта проверка, че от книгата за приемане и предаване на дежурства е видно, че В. И. е работил цял ден на 01.06.2023 година и на 02.06.2023 година е продължил да работи. Въз основа на така приетите писмени доказателства съдът прави извод, че В. И. е работил от 08.00 часа на 01.06.2023 година до 17.00 часа на 02.06.2023 година, когато е предал смяната на Т. Т..

Горното съставлява нарушение по чл. 142, ал. 1 от Кодекса на труда. С посочената разпоредба законодателят е определил максималната продължителност на работна смяна при сумирано изчисляване на работното време до 12 часа, като продължителността на работната седмица не може да надвишава 56 часа.

Работното време по смисъла на § 1, т. 11 от Допълнителните разпоредби на Кодекса на труда е всеки период, през който работникът или служителят е длъжен да изпълнява работата, за която се е уговорил. Съгласно нормата на чл. 151, ал. 1 от Кодекса на труда работното време се прекъсва с една или няколко почивки, като почивката за хранене не може да бъде по-малко от 30 минути. Съгласно чл. 151, ал. 2 от Кодекса на труда почивките не се включват в работното време.

Съдът намира, че актът за установяване на административно нарушение е съставен от компетентен орган, арг. чл. 21, ал. 4 от Устройствения правилник на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“. Посочената разпоредбата предвижда изрично отклонение от правилото за териториалната компетентност и служителите на Дирекция „Инспекция по труда София област“ могат да установяват административни нарушения на територията на Столична община.

Наказателното постановление е издадено от компетентен орган – Директорът на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, съобразно ведомствената принадлежност на актосъставителите, арг. чл. 41б, ал. 4 от Кодекса на труда.

Настоящият състав намира, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Актът за установяване на административно нарушение и наказателното постановление съдържат реквизитите по чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН.

Настоящият състав намира, че размерът на наложената имуществена санкция постига целите по чл. 12 от ЗАНН.

Предвид горното съдът намира, че обжалваното решение следва да се остави в сила.

На ответника по касационната жалба следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лева, на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Предвид горното и на основание чл. 221, ал.2, предл. 1 от АПК, съдът

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 31.07.2024 година, постановено НАХД № 3364/2024 година по описа на Районен съд – София.

ОСЪЖДА „Ро-Ник-Ем-2009“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], [жилищен адрес] ДА ЗАПЛАТИ НА Изпълнителна агенция

„Главна инспекция по труда“ сумата от 80 (осемдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.
РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ : 1.

2.